

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Petra Šebka a soudců JUDr. Václava Štencla, MA, a Mgr. Jana Jirásky, Ph.D., ve věci

žalobce: **Z. P.**
bytem X
zastoupený advokátem JUDr. Radkem Bechyně
sídlem Legerova 148, Kolín

proti
žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**
sídlem Žerotínovo nám. 3, Brno

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30.11.2023, č. j. JMK 174803/2023,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 30.11.2023, kterým bylo zamítnuto žalobcovo odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Brna ze dne 19.4.2023, č.j. MMB/0200302/2023, jímž byly zamítnuty námitky žalobce proti provedeným záznamům v bodovém hodnocení řidiče podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu).

II. Stanoviska účastníků řízení

2. Žalobce tvrdí, že žalovaný „zcela ignoroval“ předložené důkazy a návrhy. Ze žalobcem předložených rozhodnutí jiných správních orgánů podle něj vyplývá, že bylo povinností žalovaného zkoumat způsobilost jednotlivých podkladů pro záznam bodů. V souladu se zásadou legitimního očekávání bylo povinností žalovaného postupovat a rozhodovat shodně s jinými správními orgány. Tím, že žalovaný ignoroval rozhodovací praxi ve shodných věcech, zasáhl svým postupem do právní jistoty žalobce a porušil zásadu rovnosti účastníků před zákonem. Žalobce dále shrnuje, kdy zejména není podklad způsobilý k záznamu bodů, a konkrétně zpochybňuje způsobilost pokutových bloků ze dne 21. 1. 2023 a 6. 2. 2023. V případě obou bloků není zjevné místo, kde došlo ke spáchání přestupku. U druhého bloku žalobce také zpochybňuje určitost skutkové podstaty přestupku a dostatečnost uvedení porušených zákonných ustanovení. Navrhuje proto, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.
3. Žalovaný ve svém vyjádření uvádí, že všechny příkazové bloky byly způsobilými podklady pro záznam bodů. Každé řízení je individuální a je nutno vycházet z konkrétních podkladů. Žalovaný proto navrhuje, aby soud žalobu zamítl.

III. Posouzení věci krajským soudem

4. Krajský soud v Brně na základě včas podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2, věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní; dále „s. ř. s.“). Soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správních orgánů (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Ve věci rozhodl bez nařízení jednání za splnění zákonných podmínek (§ 51 odst. 1 s. ř. s.). Při rozhodování vycházel z obsahu správního spisu, nad jehož rámec nebylo potřeba provádět dokazování.
5. Předně je nutno poznamenat, že v žalobcově všeobecném pojednání o tom, kdy není pokutový (příkazový) blok způsobilým podkladem pro záznam bodů pro nedostatek náležitostí, zdejší soud nespatřuje žádný žalobní bod, z něhož by bylo patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce nyní napadené rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné [§ 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s.].
6. Ve vztahu k pokutovému bloku ze dne 21. 1. 2023 žalobce namítá, že z něj není zjevné místo, kde došlo ke spáchání přestupku. Podle žalobce je zřetelné jen označení obce. S tím však soud nesouhlasí. Naopak čitelný je nejen název města (Brno), ale i, byť hůře čitelně, ulice (Rokytova) a bližší konkretizace (údolíček). Takový popis místa spáchání přestupku považuje soud za dostatečný a v kombinaci s ostatními údaji v bloku za nezaměnitelný.

8/2024

7. Ve vztahu k pokutovému bloku ze dne 6. 2. 2023 žalobce opět namítá, že z něj není zjevné místo, kde došlo ke spáchání přestupku, neboť je uvedena pouze obec. Tak tomu ale není, neboť jako místo spáchání přestupku je v bloku uvedeno Olšany čp. 56, tedy nejen obec, ale konkrétní adresa. Dále blok obsahuje i jednoznačný popis skutkové podstaty přestupku spolu s porušeným zákonným ustanovením (porušení § 18 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb., „rychlost v obci R50/66/63 km/hod“), včetně uvedení, že se tím žalobce dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 („§125c/1/f4“) zákona č. 361/2000 Sb. Byť jsou některé údaje psány zkratkovitě, je z nich zcela zřejmé, o jaká ustanovení, jakého zákona se jedná. Pokud jde o § 18 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb. („V obci smí jet řidič rychlostí nejvýše 50 km.h⁻¹, a jde-li o dálnici nebo silnici pro motorová vozidla, nejvýše 80 km.h⁻¹“), tak ten již více členěn není a nemá tedy žádná písmena nebo body, které měly být v bloku uvedeny. I tento blok je tedy vyplněn zcela dostatečně.
8. S ohledem na výše provedené hodnocení má soud za to, že žalovaný nemohl postupovat v rozporu se žalobcem zmiňovanou správní praxí. Ta spočívá v tom, že mají-li pokutové bloky podstatné nedostatky, nepovažují je správní orgány za způsobilý podklad pro záznamu bodů. Na nic jiného, co by mělo být onou správní praxí, žalobce nepoukazuje. Pokutové bloky v nyní projednávané věci však takovými nedostatky netrpěly, proto žalovaný nepostupoval v rozporu s uvedenou správní praxí. A vzhledem k tomu, že právní názor zastávaný správní praxí je ve skutečnosti právním názorem konstantně zastávaným také správními soudy, nebylo potřeba provádět dokazování žalobcem předloženými správními rozhodnutími k prokázání skutečnosti, že správní praxe tento právní názor dodržuje.
9. Ze stejného důvodu nelze přisvědčit ani námitce, že žalovaný ignoroval předložené důkazy a návrhy. Žalovaný správně vyhodnotil žalobcem citovaná rozhodnutí správních orgánů jako irelevantní, neboť pokutové bloky ze dne 21. 1. 2023 a 6. 2. 2023 neobsahovaly nedostatky zmiňované v těchto rozhodnutích. K tomuto závěru přitom dospěl na základě řádného posouzení obsahu daných pokutových bloků. Žalovaný se odvolacími důvody zabýval a skutečnost, že jim nepřisvědčil, neznamená, že by je „nerespektoval“.

IV. Závěr a náklady řízení

10. Krajský soud na základě shora provedeného posouzení neshledal žalobu důvodnou, a proto ji zamítl ve smyslu § 78 odst. 7 s. ř. s.
11. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Podle něj má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

8/2024

Brno, 23. dubna 2025

Petr Šebek v.r.
předseda senátu